

[Poul Sørensen.]

med, også er i orden, og at man på en eller anden måde ved en skriftlig erklæring kan bevidne det.

Jeg har en enkelt sag, jeg gerne vil understrege ved denne lejlighed. I udvalget vil jeg bede om, at man arbejder på at finde frem til en praktisk ordning, hvorved man kan undgå den misere, som det konservative folkeparti var udsat for ved sidste valg i Ålborgkredsen. Så vidt jeg er orienteret, er det formelle i Ålborg vist ganske i orden. Kommunen og embedsmændene har vist fulgt lovens bogstav ganske nøje, og fejlen er der vist heller ikke tvivl om; den ligger hos repræsentanterne for det konservative folkeparti i Ålborg. Altså, det formelle har jeg ingen bemærkninger at gøre til, men det er mig alligevel uforståeligt som gammel kommunalmand, at man ikke udviser en bedre service i Ålborg kommune, så noget sådant som det her skete kan undgås. Derfor er vi meget interesseret i at nå frem til, at man kan få berigtiget listerne hos kommunen, inden fristen er udløbet. Det skulle ikke være uoverkommeligt for de kommuner, som skal modtage listerne. Det manglede da bare, og derfor håber vi, at vi kan få indføjet bestemmelser herom, når vi nu går i gang med udvalgsarbejdet.

Jeg fordyber mig heller ikke i kredsoplægningerne. Både det københavnske amtsproblem og Århusproblemet står mig ganske klart. Vi står også positivt over for denne sag her. Vi har i de senere år, når vi har arbejdet med denne sag i udvalg, drøftet, hvorvidt grundlaget for hele vor valglov var tidssvarende eller praktisk for os med de 135 kredsmandater og de 40 tillægsmandater, hvilket er en ordning, der, hvad enhver jo ved, medfører, at det ofte bliver tilfældigt, hvor mandatet falder. Det ærede medlem Hr. Holger Eriksen har ved mange lejligheder ført os igennem valglovens mysterier og bevist, hvorledes få stemmer kan flytte mandater fra det ene hjørne af landet til det modsatte.

De synspunkter, som det ærede medlem har fremført, har gjort et stærkt indtryk inden for mit parti, og vi er da også åbne for en drøftelse — ja, vi vil fremkalde den, om ikke andre vil — af, om ikke tidspunktet var inde, da vi burde overveje et andet grundlag for vor valglov end det, vi har nu.

Jeg ved, at det bliver meget svært at nå frem til i hvert fald en enstemmig indstilling herom. Vi har forsøgt med 7, 9 og flere områder, som hver for sig skulle være lukket land. Det ville, synes jeg, i de fleste tilfælde give en rimelig og god fordeling af mandatene, og vi lever altså stadig i håbet om, at man gennem drøftelser, samtaler og forhandlinger kan skabe dette nye grundlag.

Jeg skal nøjes med disse bemærkninger, idet jeg henviser til bemærkninger, der allerede er faldet om denne sag, og hvori jeg ikke kan være uenig.

Jeg skal til sidst om de to lovforslag, der er fremsat som private lovforslag, sige, at jeg slutter mig til de faldne udtalelser om valgretsalderen.

Med hensyn til forslaget om mandatberegningen og de øvrige ændringer, der ligger i dette lovforslag, da må jeg afvise dem. Vedrørende spærrereglen har jeg tidligere tilkendegivet mit partis stilling, så det skal jeg ikke beskæftige mig med.

Hvad angår offentliggørelse af regnskaberne, har mit parti ikke noget at skjule. Vi kan godt klare den kontrol selv og behøver hverken det ærede medlem hr. Aksel Larsen eller nogen af hans partifæller til at snage i vore ting. Vi har statsautoriseret revision, vi har et administrationsudvalg på 7, som dagligt passer sagerne, og vi har en hovedbestyrelse på 70, som har det endelige ansvar for økonomien. Den er valgt af et parti med over 500.000 stemmer og med 135.000 medlemmer. Alt er efter vor mening i den skønneste orden. Man kan godt diskutere, om man skal foretage ændringer på dette område ved lovbestemmelser, men vi er altså imod det.

Det var interessant for mig at følge den samtale, vi havde i sidste samling i udvalget om det forslag, der dengang blev behandlet. Vi begyndte med at diskutere, hvordan man skulle stille sig til at få penge tilsendt fra fremmede magter til sit parti. Vi var ikke i tvivl om det i udvalget, men det erfaringsmateriale, som det ærede medlem hr. Aksel Larsen sad inde med, var det ikke muligt for os at få frem under denne drøftelse. I et langt liv har han jo arbejdet med indsamlinger på en anden måde, end vi har det, og derfor syntes vi, det var rimeligt, om det kom frem. Det kunne vi ikke opnå. Derfor vil jeg sige med hensyn til det private